

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 125.502 van 19 november 2003
in de zaak A. 94.531/VII-22.527**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat M. BAUWENS,
 kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
 Louizalaan 391, bus 15

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Kongolese nationaliteit, op 11 augustus 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 19 juni 2000 tot weigering van in overwegingname van een vluchtelingenverklaring;

Gelet op de beschikking van 19 september 2000 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij teneinde te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 8 september 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat Y. MALOLO, die, loco advocaat M. BAUWENS, verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 19 december 1998 en verklaarde zich op 22 december 1998 vluchteling.

1.2. Op 19 juni 2000 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van in overwegingname van een vluchtelingenverklaring.

"(...)

Overwegende dat betrokkene een eerste asielaanvraag deed op 22/12/1998, die werd afgesloten met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf door het CGVS op 19/08/1999. Dat hij op 28/09/1999 een nieuwe asielaanvraag indient, waarbij hij zijn eerste verklaringen gewoon bevestigt en verwijst naar brieven van zijn advocaat. Dat hierin geen nieuwe elementen aan bod komen die betrokkene niet had kunnen aanbrengen in de loop van de eerste asielprocedure, en dat de aanvraag tot regularisatie op basis van artikel 9§3 van de Vreemdelingenwet hier volledig onafhankelijk van is. Dat de situatie in zijn thuisland Congo voldoende onderzocht geweest is door de bevoegde instanties tijdens de eerste asielprocedure.

De bovenvermelde verklaring wordt niet in overweging genomen.
(...)".

Dit is de bestreden beslissing;

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een eerste middel de schending aanvoert van artikel 51/4, § 2, alinea 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en van artikel 41, § 1, van de gecoördineerde wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken, alsook van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, het vertrouwensbeginsel en het beginsel van de fair-play; dat zij uiteenzet dat zij in haar brief van 14 september 1999 duidelijk had aangegeven dat zij geen beroep deed op een tolk en het Frans koos als taal van de tweede asielprocedure, maar dat de verwerende partij haar toch een document heeft laten ondertekenen waaruit blijkt dat zij om een tolk Lingala verzoekt en dat de proceduretaal het Nederlands is; dat de verzoekende

partij stelt dat zij dit stuk heeft ondertekend zonder de draagwijdte ervan te beseffen, omdat zij geen Nederlands verstaat; dat de verzoekende partij stelt dat zij wel het Frans machtig is, zodat zij kon worden verhoord zonder bijstand van een tolk, die nooit zomaar “mechanisch de verklaringen van iemand anders reproduceert”;

Overwegende dat de verzoekende partij het betrokken formulier ondertekende naar aanleiding van haar asielaanvraag, die zij op 28 september 1999 in persoon heeft ingediend; dat dit geschied is overeenkomstig hetgeen wordt voorgeschreven door artikel 51/4, § 2 van de Vreemdelingenwet; dat de verdere procedure-wat de taal betreft- werd behandeld zoals voorgeschreven door deze wetsbepaling; dat de verzoekende partij niet concreet aangeeft hoe haar belangen door de aangeklaagde gang van zaken zouden zijn geschaad; dat het louter formuleren van hypothesen omtrent de mogelijke manier van vertalen door de tolk niet volstaat; dat het middel niet gegrond is;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij in het tweede middel de schending aanvoert van artikel 51/8 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet; dat zij betoogt dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat zij geen enkel nieuw element naar voren brengt, dat zij niet tijdens haar eerste asielaanvraag had kunnen aanvoeren en dat deze motivering niet voldoet, nu zij wel nieuwe elementen aangebracht heeft; dat zij tevens stelt dat de verwijzing naar de procedure op basis van artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet, niet ter zake doet;

Overwegende dat het niet kennelijk onredelijk is dat de verwerende partij geoordeeld heeft dat de verzoekende partij geen nieuwe elementen betreffende haar asielaanvraag heeft aangebracht, nu uit de bestreden beslissing blijkt dat deze feiten kaderen in haar vrees voor vervolging omwille van haar hulp aan de rebellen, en dat de commissaris-generaal deze vrees niet als gegrond aanvaard heeft; dat in de bestreden beslissing in dit verband wordt gesteld "dat de situatie in zijn thuisland Congo voldoende onderzocht geweest is door de bevoegde instanties tijdens de eerste asielprocedure"; dat de verwijzing naar de regularisatieprocedure een bijkomend motief is; dat de weigering zelfs zonder dit motief rechtens kon worden verantwoord; dat dit onderdeel van het middel dan ook niet verder moet worden onderzocht; dat het middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat derhalve het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien november tweeduizend en drie, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	L. SCHWEIGER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. SCHWEIGER.

E. BREWAEYS.